

T.C.
İSTANBUL
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI

Soruşturma No : 2010/23967

İFADE TUTANAĞI

Müşteki F. G. S.

Müştekiye CMK . M. 234. Uyarınca; delillerin toplanmasını isteme, soruşturmanın gizlilik ve amacını bozmamak koşuluyla Cumhuriyet Savcısından belge örneği isteme, vekili yoksa baro tarafından kendisine bir avukat görevlendirilmesini isteme, 153. Md. Ye uygun olmak koşuluyla vekili aracılığı ile soruşturma belgelerini ve el konulan ve muhafazaya alınan eşyayı inceletme, Cumhuriyet Savcısının, kovuşturmaya yer olmadığı yönündeki kararına kanunda ayazılı usule göre itiraz hakkını kullanma hakları hatırlatılıp açıklandı.

Müşteki haklarını anladığını , kendi avukatım AV. FARUK HANÇER - 28540 Huzurunda ifadesini vereceğini beyan etmekte, müştekiden olayla ilgili şikayet ve delilleri soruldu;

SORULDU : Ben gazzede yaşayan , sıkıntı yaşayan insanlara yardım götürmek gayesi ile bu aktiviteye katıldım. Bizim gemimizde çeşitli milletlerden değişik meslek gruplarından din adamlarından çok çeşitli bir gönüllü profili bulunmaktaydı. Gemimizde temel ihtiyaç maddeleri ve çocuk gereçleri vardı. Amacımız bunları gazzeye ulaştırmaktı. 31.05.2010 tarihinde gemimiz hareket ettikten sonra Gece geç bir saate (23:00 sularında) bir görevlinin , bayanların salonuna gelerek İsrail Deniz Kuvvetlerinin tacize başladığını belirtmesiyle olaydan haberdar oldum. Olası bir tehlikeye karşı bayan yolculardan, geminin kapalı bölümlerinde kalmaları, hatta mümkün oldukça salonu terk etmemeleri, giyinik bulunmaları ve can yeleklerini de takmaları rica edildi. İlk yardım eğitimim olması hasebi ile gönüllü olarak hemşirelere yardım etmek üzere sağlık ekibinde yer almak istedim. Bu çerçevede, 2 saat uyuyup iki saat ayakta ilk yardım malzemelerinin yanında oldum. Saat 04:00'de hemşirelerden Şenay'ın yerine basın odasının orada konuşlanan malzemelerin başına geçtim. Sabah 04:30 sıralarında 10-15 dakika sonra silah sesleri ve bomba sesleri duymaya başladım. 15-20 dakika sonra dışarıdan insan sesleri, bağırışmalar gelmeye başladı. Hemen akabinde kapılar açıldı ve bulunduğum koridora yaralılarla birlikte onları taşıyan kişiler girdi. Doktorlar müdahale etmeye çalışırken kalabalık gitgide artıyordu. Bu doğrultuda yaralılar aşağı kata indirildi. Bu kadar kan görmeye alışık olmamam dolayısıyla tansiyonum düştü. Hemşire Şenay beni aşağı kata, hanımların yanına gönderdi. Hanımlara olanları aktardıktan ve kendime geldikten sonra yardım için yukarı çıktım.

Ancak bütün koridor yaralılarla doluydu. Adım atılacak bir yer olmaması dolayısıyla geri bayanların salonuna indim. Bir daha şansımı denemek için yukarı çıktığımda yaralıların beylerin salonlarından birine taşındığını gördüm. Bu sırada sivillerin geri çekilmesi anonsunu duydum. Yaralılara sargı bezi takviyesi yaparken, İngilizce ve Arapça olmak üzere "biz siviliz, ağır yaralılarımız var yardım edin" anonsu yapılmaya başlandı. Yarım saat süren bu anons birden kesildi. Daha sonra İsrail askerlerinin hoparlör kablolarını kestiğini öğrendim. İbranice hazırlanan pankart (aynı şeyleri söylüyordu) İngiliz vatandaşı bir arkadaş tarafından İsrail askerlerinin bulunduğu cama doğru gösterildi. Askerler bütün namluları arkadaşımızın üzerine tutarak geri çekilmesi işaretini yaptı. Bu sırada bulunduğumuz salonda 3 ceset yerde üstü örtülmüş olarak duruyordu. Ağır yaralılardan biri de müdahale yapılamadığı için gözümüzün önünde can verdi. Bu kişinin cesedi de diğerlerinin yanına taşındı. Çok sonra askerler ağır yaralıları hastaneye götürmeyi kabul ettiler. İsrail askerleri içeri girmek için herkesin bir arada toplanması emrini verdi. Bizler bir salonda yaralılar yan salonda yer alıyordu. Daha sonra da daha az yaralıları aldılar. Ancak yaralıları acımasızca çekiştirerek götürdüler. Önce erkekleri sonra da bayanları tek tek yukarı taşıdılar. Yukarı taşımadan önce üstlerimiz ve el çantalarımız arandı, cep telefonlarımıza, sim kartlarımıza ve kameralarımıza

el konuldu. Bazılarımız (üstünde Filistin amblemi olan kişiler) tartaklandık. Elerimize plastik kelepçeler takılmak üzere yukarı taşındık. İki güvertenin yerleri ıslanmış bir halde erkekler elleri arkadan bağlı olmak kaydıyla yerde bayanların ise elleri önden bağlı olmak kaydıyla yerde ve sandalyede oturtuldular. Helikopterler üstümüzde uçarak güverteye su fişkırtmaya bir müddet devam ediyor sonra bizi sıcak güneşin altında bekletiyorlardı. Askerler bizim ve diğer ülkelerin bayraklarını söküp attılar. Tuvalete girmemize uzun süre izin verilmedi. Su isteğimiz de uzun süre sonra olumlu olarak karşılandı. Dışarıda ne kadar kaldık bilmiyorum. Ama gemiyi didik didik aradıktan sonra önce bayanları sonra da beyleri aşağıdaki salonlara aldılar. Bayanların elleri çözüldüğü halde beylerinki çözülmedi. İçerisi sıcak olmasına rağmen havalandırmayı açmadılar. Yemek talebimiz kabul edilmedi. Bavulları boşaltmışlardı eşyalar yere saçılmıştı. Bu bavulların içinden çıkan çikolata ve kuru yemişleri yemeğe başladık. Bize nereye gittiğimize dair bir bilgi verilmedi. Ta ki Ashdot limanına yaklaşıncaya kadar. Limana yaklaştığımızda gösteri yapmamamız ve olay çıkarmamamız için uyarıldık. Aramızdan yabancı bir erkek yolcu karşı çıkınca kendisini askerler dışarı yaka paça götürdü. Camın diğer tarafında, askerler etten bir duvar ördüklerini gördüm ancak bu kişiye ne yaptıklarını görmedim. Daha sonra bu yolcuyu gördüğümde dayak yediğini ve topalladığını fark ettim. Bizi limana indirmeden önce tekrar aradılar ve tek tek aşağıya indirildik. Aşağıda iki kolumuza giren görevliler bizi çadırlara götürdüler. Önce elle tekrar arandık. Daha sonra küçük odalara sokularak bizi soydular ve yine üstümüzü aradılar. Daha sonra sorgu için İsrail görevlilerinin karşısına oturtulduk. Bu sorgu sırasında aşağılandık ve bir kağıt imzalamamız için zorlandık. Kağıtta İsrail'e izinsiz girdiğimizin bilincinde olduğumuzu ve deport olmayı kabul ettiğimiz, buradan doğacak tüm masrafları da üstlendiğimizi yazıyordu. İmzalamazsak da hapse gideceğimiz söylendi. Büyükelçiliğimizle görüşme talebimiz geri çevrildi. Ancak ben her şeye rağmen belgeyi imzalamadım. Parmak izlerimiz alındı fotoğraflarımız çekildi ve küçük arabalara konarak hapishaneye götürüldük. Hapishanede Büyükelçiliğimiz ile irtibata geçme talebimiz ve yakınlarımıza telefon açma isteğimiz reddedildi. Bir gün sonra Büyükelçiliklerden görevliler geldi ve bize gelişmeleri aktardılar ancak ailelerimizle iletişime geçirilmedik. İkinci günün sabahı bizi hapishane otobüslerine koyarak havalimanına taşıdılar. Uçaklarda diğer yolcuları beklerken bazılarının son dakika havalimanında dayak yediğini öğrendim. İstanbul'a geldiğimizde ancak eşyalarımıza kavuştuk. Cep telefonum, kameram çantamdan alınmıştı. Ve bazı özel eşyalarım da eksik gelmişti.

Ben İsraili görevlilerden bana yapılanlardan dolayı davacı ve şikayetçiyim. Dedi. .

Hazır olan vekilden soruldu.: İfadeye aynen katılıyoruz. sorumluların cezalandırılmasını talep ederiz. D edi. Beyanı okundu. Hep birlikte imza altına alındı.
15/07/2010